

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžfk/23/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015201226
Dátum vydania rozhodnutia: 22.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015201226.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, so sídlom Národná č. 12, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 30 232 295, zastúpeného spol.: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Suchý, spol. s r.o., so sídlom Horná 13, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 234 148, proti žalovaným: 1/ Ministerstvu školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, so sídlom Stromová 1, 813 30 Bratislava, IČO: 00 164 381 a 2/ Výskumnej agentúre, so sídlom Hanulova 5/B, 841 01 Bratislava, IČO: 31 819 494, v konaní o preskúmanie zákonnosti Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21501058/S01 zo 4. júna 2015 a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26250120027/Z03 zo 4. júna 2015 a o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/181/2015-76 z 1. decembra 2016, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/181/2015-76 z 1. decembra 2016 z a m i e t a .

II. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) uznesením č. k. 1S/181/2015-76 z 1. decembra 2016 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a následne zrušenia Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21501058/S01 zo 4. júna 2015 a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26250120027/Z03 zo 4. júna 2015.

2. O trovách konania rozhodol podľa § 170 písm. a/ S.s.p. tak, že žiadnemu účastníkovi konania náhradu trov konania nepriznal a zároveň podľa § 11 ods. 3 veta tretia zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vrátil žalobcovi krátený súdny poplatok vo výške 63,30 eura.

3. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca (sťažovateľ) z dôvodov § 440 ods. 1 písm. f/ a písm. g/ S.s.p. včas kasačnú sťažnosť a navrhol, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

4. Žalovaný 1/ vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že považuje napadnuté uznesenie správneho súdu za vecne správne a sa s ním stotožňuje. Opätovne poukázal, že podanie žaloby je predčasné, nakoľko ku dňu podania správnej žaloby neexistuje právoplatné správne rozhodnutie o vrátení finančných prostriedkov podľa § 27a ods. 3, prípadne ods. 5 zákona č. 528/2008 Z. z.. Navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

5. Žalovaný 2/ sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia a toto považoval za správne. Opätovne poukázal, že Správa o zistenej nezrovnalosti č. N21501058/S01 zo 4. júna 2015 a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 26250120027/Z03 zo 4. júna 2015 nie sú materiálne vykonateľné. Navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol. Súčasne žiadal priznať nárok na náhradu trov kasačného konania.

6. Následným podaním z 27. septembra 2017 žalobca s poukazom na právne závery vyslovené v uznesení Najvyššieho súdu SR č. k. 5Sžf/26/2014 z 28. apríla 2016 žiadal, aby vec bola postúpená prejednanie a rozhodnutie veľkému senátu podľa §§ 22 a 466 S.s.p., pričom namietal ústavou garantované právo (Čl. 48 Ústavy SR) - nebyť odňatý zákonnému sudcovi.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti sťažovateľa (§ 453 ods. 1 a 2 S.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 S.s.p. a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

8. Kasačný súd prostredníctvom svojej rozhodovacej činnosti už opakovane riešil spor týkajúci sa právomoci správneho súdu vykonať súdny prieskum napadnutého úradného listu.

9. Podľa § 464 ods. 2 S.s.p., ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred kasačným súdom na základe skoršej kasačnej sťažnosti podanej tým istým sťažovateľom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukazať už len na svoje skoršie rozhodnutia, a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, ďalšie dôvody už nemusí uvádzať.

10. Predmetom kasačného konania je totožný skutkový a právny stav, ktorý bol predmetom konaní a rozhodnutí kasačného súdu č. k. 4Sžfk/51/2017 z 10. mája 2018, č. k. 1Sžfk/48/2017 z 23. augusta 2017, č. k. 6Sžfk/46/2017 z 8. augusta 2018, č. k. 1Sžfk/42/2017 z 22. augusta 2017, č. k. 4Sžfk/36/2017 z 12. júna 2018, č. k. 3Sžfk/25/2017 z 8. augusta 2018, č. k. 6Sžfk/23/2017 z 27. septembra 2017 a č. k. 3Sžfk/12/2016 z 21. júna 2017. Kasačný súd sa s odôvodneniami týchto rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 464 ods. 2 S.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

11. Osobitne k žiadosti žalobcu o predloženie veci veľkému senátu, kasačný súd uvádza, že vzhľadom na vyššie citovanú konštantu rozhodovaciej prax kasačného súdu vo veci sťažovateľa, ako aj s poukazom na totožné závery uznesenia Najvyššieho súdu SR č. k. 1Sžf/87/2015 zo 14. februára 2017, zverejneného v zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR pod č. R 57/2018 a s poukazom na konštantnú rozhodovaciej prax Ústavného súdu SR (napr. konania vedené pod sp. zn. II. ÚS 395/2018, sp. zn. II. ÚS 459/2018, sp. zn. III. ÚS 33/2018, sp. zn. IV. ÚS 200/2018, sp. zn. IV. ÚS 267/2018, sp. zn. IV. ÚS 439/2018, sp. zn. IV. ÚS 474/2018, sp. zn. IV. ÚS 494/2018 a pod.), na predloženie veci veľkému senátu nebol zákonom predpokladaný dôvod (§ 22 S.s.p.).

12. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. a contrario k §§ 167

ods. 1 a 168 S.s.p., tak že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania, pretože žalobca nebol v kasačnom konaní úspešný a v prípade žalovaných nedošlo k naplneniu predpokladu obsiahnutého v ust. § 168 S.s.p..

13. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 463 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.